

"בעזרת השם, יהיה בסדר" וזה, בעלה אבינועם והתינוק אור

למה לא אספתי רואר. זה היה מול: כמו שיכולה ליפול שקית ומישהו ירים ויתחיל לדבר איתי, ובסוף יתחתן איתי. לא יודעת למה, אבל זה יום שעשיתי פן, התאפרתי. היתה לי הרגשה אז באתי, ושם היה אבינועם. והמתורגמנית תופסת אותי ביד, ואומרת לו 'זו הבחורה שאם תחתן איתה אתה תהיה מאושר'."

איך הוא נראה לך אז?
 "מאוד כזה, לבש חולצה שלא התאימה לו. תראי, לא חשוב לי המראה. אותי יותר מעניין להיכנס בפנים השכל שלו. מה הוא חושב, מדבר, מספר. משם הוא לקח אותי למסעדה, לבוש יפה. מה זה מסודר, נקי, מגולח, ריח טוב. רואים שזה בנאדם, בעל, מחפש אישה, לא סתם. והוא לא מעשן ולא שותה'."

על ההתחלה הרגשת שזה זה?
 "אני חושבת שמההתחלה התחלתי לאהוב אותו. ההתנהגות שלו אמרה לי הכל. ואיזה כבוד היה לו אליי. יודע לפנק אישה. ואצלו במשפחה קצת פרימיטיבים, ולא שוכבים עם גבר לפני החתונה. ולא ידעתי מה לעשות. ואו השכנים שלי כולם: מה, אולי שמה אצלו לא עובר בכלל? נו יומיים לפני החתונה נסעתי אליו לישון. ואו בדקתי, ואמרתי לשכנים שהכל בסדר'."

ובשאתם מניעים לאיך?
 "באנו הביתה, קיבלתי שוק: בית קר, ריק, ישן. הכל מקולקל. בית שאין אישה. אז הלכנו, קנינו דברים. אבל הוא לא הבין אותי. בחודשים הראשונים היה צועק, מקלל. לא יכולתי לסבול את ההתנהגות גועל נפש הזאת'."

ולא ויתרת?
 "לא. בהתחלה חשבתי שאני צריכה להיות אישה יותר חכמה מגבר, אחרת אנחנו נתגרש."

כלות להשגה

אמרתי לו בוא נגבר. אני לא רוצה שאתה צועק, מקלל. אין לי כלב, אין לי תחיל אין לי חברים. הבאתי לו אוכל לבסטה. חתן עליי ג'ננה. התחיל לצעוק 'זה חרא'. אמרתי לו: 'תשמע ארני, לא טעים לך? תבשל לבד. לא מתאים לך? בבקשה תקנה לי כרטיס, אני חוזרת לאוקראינה'. ואו התחלנו לדבר. על הסקס, על דברים שלא נעיי

הבטחנו זה לזו?

האשמות שווא על אלימות, בגידות, ציד ציני של אלמנים אמידים: במרדף הפנים הצטברו לא מעט סיפורי עם סוף מבהיל

"לא צריך להתאמץ יותר מדי בשביל להבחין שאני לא ממש עונה על ההגדרה יפה תואר", אומר ד' ומחכה בחוסר נעימות את כפות ידיו זו בזו. "תמיד חשבתי שיש לי מספיק אינטלקט שמכסה על זה, כנראה טעיית'."

ד' מספר את סיפורו בקול קטן, נבוך. במשפטים קצרים הוא מתאר איך פגש את אשתו דרך כלה של חבר שהגיע גם היא מקטלוג. איך השקיע בה את מיטב כספו, איך הבחין עם הזמן שהיא סולדת ממנו. איך התחיל לשמוע על רומנים קטנים שניהלה מהצה. כיצד הכל התפרק סביבו.

הוא בן 55, גרוש בפעם השנייה, דמות מוכרת מאוד בקהילה הרוסית בירושלים. "איש של שח ושל ספרים אבל לא של נשים", כפי שהוא מעיד על עצמו. "תמיד חשבתי שאשתי אדם קשה ובי קורתי בגלל הרקע הקשה שלה. היא עברה הרבה מאוד בחיים עד שפגשה אותי. עברה עם משורות של 50 דולר בחודש בבר מעופש וחיה עם ההורים והילדה בבירת שני חדרים. כשהיא הגיעה לארץ

צילום: אילנה ארנון/תצלום

”רוה: 'רצייתי בית, ורצייתי להרגיש שזה הבן אדם שלי, וככה הרגשתי עם אבינועם. באנו הביתה, וקיבלתי שוק. בית קר, ריק, ישן. הכל מקולקל. בית שאין אישה. בהתחלה היה צועק, מקלל, גועל נפש'”

מים לי. התחלנו מחדש. האהבה הגיעה אחרי שהוא הפסיק לריב איתי'."

ומאז הכל היה בסדר?
 "אנחנו מאוד רומים וטוב לנו יחד, אבל יש הרבה דברים קשים. למשל, שלא נכנסתי לה' ריון. ובאתי לעזור לו בבסטה, בכרמל. זה היה גועל נפש. חמש שנים עזרתי לו שמה. אבל ההתנהגות של הישראלים מגעילה. לא יכולתי יותר עם הרעש, הקללות. בשוק צריך להיות עם פה שחור. אני בחורה אינטליגנטית. בהתחלה, אני לא הייתי מבינה מה אמרים, אבל את רואה גברים, איך הם רוצים להיכנס לתוך התחוננים שלך. פעם מישהו בא ואמר 'מה קרה שאת לא נכנסת להריון, מה, הוא לא מייין אותך מספיק? הייתי כבר עושה לך עשר ילדים'."

אז מה עשית?
 "אמרתי לאבינועם שאני לא רוצה לעבוד יותר בשוק. הגעתי למצב שרצייתי להתגרש

ממנו. והילדים שלו, ההתנהגות שלהם לא היתה משוה, והריבורים שלהם על הירושה, שאני רוצה לך כרי לקחת את הכסף. ואני לבד פה. חוץ מהבעל שלי ובעזרת השם אני רוצה ילדים, מה יש לך? ומה אתם רואים אותי? בתור מטפלת? משרתת? משרתת מקבלת כסף? ומה אתם רוצים, לזרוק אותי לרחוב כמו סמרטוט?

כעשיו זה אחרת. אבל אז אמרתי לו שאני רוצה לנסוע למשפחה, לננו. אחרי שלושה חודשים, הרגשתי שהגיע הזמן להתקשר לאבינועם. אמרתי נו, מה קורה איתנו? אז הוא אמר 'מה את רוצה?'. אז אמרתי תקשיב לי טוב: אני רוצה לדעת מה קורה. אז הוא אמר שכבר עשו ממנו צחוק. שגנבת לי כסף, שיש לי מישהו אחר, שברחת. אמרתי לו, אני לא רוצה לחזור לשוק. אני רוצה שנמשיך את החיים שלנו אחרת. חזר רתי. ונכנסתי להריון, ונולד אור'."

ומה עבשית?

וכמובן שקיים גם הצד השני, הפחות הסקסי, (המשך בעמוד 62)

למה כזה

תעלומת הזמן הגנוב

תערוכת השעונים הגנובים במוזיאון לאמנות האסלאם נפתחת מחדש לאחר 25 שנה ביום שלישי ה-21.7.2009.

המוזיאון לאמנות האסלאם

בתיבת משרד המדע, התרבות והספורט | תל: 02-5661291/2 | ליד תיאטרון ירושלים | שעות פתיחה מורחבות ביולי-אוגוסט: א'ה' 10:00-20:00 | ימי ו', שבת 10:00-16:00 | כניסה אחרונה שעה לפני הסגירה | כרטיסים לשבת מומלץ להזמין מראש | www.islamicart.co.il

אוסף השעונים המפורסם, שנשדד לפני 25 שנה, הושב בשעה טובה למוזיאון והתערוכה נפתחת מחדש. גם אתם מוזמנים לגנוב קצת זמן ולצפות מקרוב בשעון מארי אנטואנט, בשעון אקדח מוזהב מהמאה ה-19 ובעוד עשרות שעונים עוצרי נשימה, ששוויים מוערך במיליוני דולרים. בנוסף, מוזמנים הילדים ליהנות מסדנאות יצירה שתקיימנה במקום. **זה הזמן לצאת למסע בזמן עם כל המשפחה. חוויה ששווה כל רגעו**

